

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**F. Cornelii Cvtii Cæsarei Consiliarij et Historiographi
Ordinis Eremitarum S. Avgvstini S. Nicolavs Tolentinvs
alijque aliquot eiusdem Ordinis Beati**

Curtius, Cornelius

Antuerpiæ

10. Matronæ mortuos semper foetus edere solitæ, vivos deinceps
promittit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37243

rogatque super affecto pede prece
ab eo aliquas fundi. Ille vero reci
travit quam Christus docuit oratio
nem, & salutis signo addito; *Vade*
ait, in pace fili, non leviter sauciatus es
IESVS fidem tuam propitius respiciat
Abit. Adit haud multò post Chi
rurgus, & vulneri religando ma
num admovet; sed ille sibi perdi
tus videbatur, dum ne vulneris qui
dem ullum vestigium reperit.

Reperit verò diem illic quædam

Matrona iterum, quem plorando

9. amiserat. Dum enim germanum
Cæcæ o- suum, Augustinianum Eremitam
culos per- suum, præmaturò funere extinctum im
ditos re- potenter & planè muliebriter lu
stituit. get, perennibus lacrimis oculos

corruptit: quos rubor primum san
guineus totos inflammavit, glau
coma deinde obduxit, adeoque
extinxit. Verum ad NICOLAVM ad
ducta, manuque ejus signata ape
ruit oculos serenos jam, lucidosque
& omninò lynceos.

10. Sed beneficii arctiori vinculo si
bi NICOLAVS *Berardi* conjugem
Matronæ *Margaritam* obstrinxit; quæ exani
mortuos sæper foc- tus edere solitæ, vi- vos dein- ceptis pro- mittit.

mes

mes semper fœtus eniti solita, ejus patrociniō reddita est *mater viventium*. Cū enim primum uteri pondus, quo gravidam *Berardus* reliquerat, absente eo peregrè, feliciter posuisset, venustulumque & bene habitum filiolum velut *ὄδοιπόριον* reddituro patri offerre lata gestiret, pulsat de improvise ostium ejus mors atra, & puellum è sinu matris nequidquam ejulantis eripit. Et afflixit acerbus hic casus tam validè *Margaritam*, ut jam inde abhinc quot pignora (septem omnino fuerant) tot funera infelici semper partu ediderit. Cū ergo de fœtu, quo pragnans erat iterum, sibi non leviter timeret, miseratus tam ærumnosam matrem *NICOLAUS*, cū dies aliquot pro eâ cælo supplicasset, suspendere lacrimas, & Deo confidere mulierem jubet, quam utero ferret filiolum, incolumen edituram. Præfagio suus eventus respondit: nam enixa est non modò tum illam, sed plures deinde alias proles, bene omnes valentes & vitales.

Et

RII
36 c

Et ut alia plurima non invitus
 prætereo, ita juvat hîc pro corolla-
 rio attexere avaris lucronibus ob
 oculos identidem objiciendum
 monimentum : quo discant in ja-
 cturâ ingentem quæstum, & cum
 damno summum lucrum facere.
 Ibat NICOLAVS noster ostiatim, &
 stipem mendicatò colligebat : pro-
 dit ecce matrona paupercula, pa-
 nemque ei in manticam conjicit
 oculis lacrimantibus ; atque, Ut ne
 nescias, inquit, Dei famule, unus
 hic mihi domi reliquus est : farina
 quidem aliquantillum suppetit in
 sacco, at in horreo nullum fru-
 menti granum ; adeoque res mea
 ad incitas rediit & famem, mihi
 meisque liberis ultimam. Bona ver-
 ba, ait vir optimus, ô mulier : Divi
 tibi propitii sint, & in re tam angu-
 stâ munificam hanc manum tuam
 remunerent, farinæque quod ha-
 bes pauxillum, liberaliter adau-
 geant. NICOLAI voto respondi-
 cælum, ut audisse crederes : nam &
 saccus, in quo tantillum superabat
 & arcam vacuefactam antea im-

II.
 Farinam
 auget.